

2. Zarzut drugi dotyczący występowania poważnego i oczywistego naruszenia prawa Unii.

— Strona skarżąca twierdzi w tym zakresie, że Komisja Europejska uniemożliwiła dokapitalizowanie Banca Marche przez FITD zakładając, że działanie to stanowić będzie pomoc państwa. Jednakże FITD jest podmiotem prywatnym, korzystającym z prywatnych środków i nie podlega kontroli żadnego organu publicznego, jak stwierdził ostatnio Sąd w sprawie [Włochy i in./Komisja (sprawy połączone T-98/16, T-196/16 i T-198/16)]. Chodzi zatem o w pełni zgodny z prawem krok ratowania banku na zasadach rynkowych. Ponadto, naruszenie prawa jest poważne i oczywiste w świetle jasnych uregulowań prawnych w tej dziedzinie, utrwalonego orzecznictwa sądów Unii oraz braku swobodnego uznania ze strony Komisji Europejskiej.

3. Zarzut trzeci dotyczący występowania szkody.

— Strona skarżąca twierdzi w tym zakresie, że zakwestionowane działania Komisji Europejskiej były rzeczywistą i wyłączną przyczyną szkody poniesionej przez stronę skarżącą. Z akt sprawy wynika bowiem w sposób niewątpliwy, że: (i) włoskie organy usiłowały zastosować alternatywne rozwiązanie względem restrukturyzacji Banca delle Marche co zostało uniemożliwione z uwagi na sprzeciw Komisji Europejskiej; (ii) takie alternatywne rozwiązania ograniczyłyby znacznie szkodliwe skutki względem akcjonariuszy i posiadaczy obligacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący określenia wysokości szkody.

— Strona skarżąca twierdzi w tym zakresie, że szkoda powinna być oszacowana z uwzględnieniem wartości końcowej jaką zachowałyby obligacje podporządkowane i akcje Banca Marche będące w posiadaniu strony skarżącej, gdyby w miejsce restrukturyzacji FITD przeprowadził dokapitalizowanie odnośnego banku.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2019 r. – Sánchez Romero Carvajal Jabugo/EUIPO – Embutidos Monells (5Ms MMMMM)

(Sprawa T-639/19)

(2019/C 383/81)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, SAU (El Puerto de Santa María, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Embutidos Monells, SA (San Miguel de Balenya, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy 5Ms MMMMM – zgłoszenie nr 16 338 998

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawie R 1728/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- w konsekwencji odmowę rejestracji graficznego unijnego znaku towarowego nr 16 338 998 5Ms MMMMM w klasie 29;
- obciążenie kosztami postępowania każdego, kto sprzeciwi się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2019 r. – FD/Wspólne Przedsięwzięcie Fusion for Energy

(Sprawa T-641/19)

(2019/C 383/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FD (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 grudnia 2018 r., utrzymanej w mocy decyzją odmowną z dnia 14 czerwca 2019 r.;
- zasądzenie naprawienia szkody majątkowej w wysokości 75 500 EUR i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę szacowanego na kwotę 30 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędu w ocenie, istnienia nadużycia władzy oraz dopuszczenia się wobec niego aktów mobbingu. Skarżący krytykuje zwłaszcza uzasadnienie nieprzedłużenia jego umowy oparte na zlikwidowaniu jego stanowiska w następstwie reorganizacji w departamencie. Jego zdaniem uzasadnienie to jest błędne, ze względu na to że plan restrukturyzacji nie przewidywał likwidacji stanowiska odpowiadającego właściwościom stanowiska, jakie zajmował skarżący. Ponadto uważa on, że stał się ofiarą mobbingu i że konsekwencje tego mobbingu posłużyły jako uzasadnienie decyzji o nieprzedłużeniu umowy.